

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Davidem Kryskou ve věci

žalobce: **V. Y.**, narozen X
státní příslušník Běloruské republiky
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Mertou
sídlem Vinohradská 2133/138, Vinohrady, Praha 3

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Holešovice, Praha 7

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 18. 9. 2023, č. j. OAM-1012/ZA-ZA11-ZA06-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2023, č. j. OAM-1012/ZA-ZA11-ZA06-2023, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 12 342 Kč k rukám advokáta Mgr. Petra Merty.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah napadeného rozhodnutí

1. Žalobce se **žalobou** podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl, že žalobci

se podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 173/2023 Sb. (dále jen „zákon o azylu“) mezinárodní ochrana neuděluje.

2. V odůvodnění **napadeného rozhodnutí** žalovaný nejprve shrnul relevantní tvrzení žalobce. Žalobce nikdy nebyl členem žádné politické strany ani organizace, ale v letech 2004 až 2006 se zúčastnil asi sedmi nebo osmi protestů proti Lukašenkovi. Na posledním protestu v roce 2006 u příležitosti prezidentských voleb byl zadržen. Na policii dva strávil týdny a bili ho. Po 14 dnech byl bez obvinění propuštěn. Od té doby se protestů neúčastnil, protože se bál. Ze země původu vycestoval dne 19. 5. 2019, protože dostal pracovní povolení v ČR. Od té doby se do země původu vrátil dvakrát: v červenci a v prosinci 2019; od návratu v lednu 2020 již ČR neopustil. Do vycestování v roce 2019 ani při něm žádné problémy neměl. Problémy neměl ani při návštěvách v roce 2019. V ČR žádné příbuzné nemá; v zemi původu má bývalou manželku a dceru a dále rodiče a sourozence, s nimiž je v kontaktu a jimž se daří dobře. Měl zaměstnaneckou kartu platnou do roku 2021; poté v ČR pobýval nelegálně. O mezinárodní ochranu žádá nyní, protože dostal správní vyhoštění. Myslel, že nový zaměstnavatel mu vyřídí pracovní povolení, ale to se nestalo. Platnost jeho cestovního dokladu skončila dne 19. 2. 2023. Když si chtěl na velvyslanectví v Praze vyřídít nový doklad, bylo mu řečeno, že nový doklad si musí vyřídít v zemi původu. Z návratu do země původu má strach, protože je na policejních seznamech jako člověk, který se zúčastnil protestních akcí. Policie všechna zadržení registruje. Ve zprávách četl, že Bělorusům vracějícím se ze zahraničí kontrolují zavazadla a telefony a pokud zjistí, že se dívali na zakázané stránky nebo něco komentovali, jdou rovnou do vězení. Žalobce na sociální síť nic nepíše, ale čte zakázané stránky, jako Nexta, Charta 98 (správně Charta 97, bělorusky Чарта 97 – pozn. soudu) a Luxta. Dále se nechce vrátit kvůli válce mezi Ruskem a Ukrajinou. Příbuzní mu po telefonu řekli, že mu v únoru a znovu v dubnu 2023 donesli předvolání na vojenskou správu, ale jeho rodiče ho nepřevzali. Myslel, že válka mezi Ruskem a Ukrajinou brzy skončí a on se vrátí. Vrátil by se, pokud by válka skončila a došlo ke změně prezidenta.
3. Žalovaný vyhodnotil, že důvodem žádosti žalobce o mezinárodní ochranu je obava z odvedení do válečného konfliktu na Ukrajině a obava z problémů kvůli účasti na demonstracích v letech 2004 až 2006. Při posouzení žádosti vycházel žalovaný kromě výpovědi žalobce z vlastních informací o zemi původu.
4. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nebyl v zemi původu pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Žalobce v souvislosti se svou politickou aktivitou v letech 2004 až 2006 nečelil pronásledování ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o azylu. Nepostačí pouhá série ústrků, byť v jednotlivých případech i vcelku intenzivních, pokud ve svém souhrnu nedosáhnou takové intenzity a systematickosti, aby u dotčené osoby snížily kvalitu prožívání, braly jí životní perspektivu a vyvolávaly u ní silný pocit bezvýchodnosti a beznadějnosti její situace. Žalobce sice byl v roce 2006 zadržen, ale byl po 14 dnech bez obvinění propuštěn, načež v zemi původu 13 let žil bez jakýchkoliv potíží a vycestoval zcela legálně. Potíže, jimž žalobce čelil v roce 2006, nepředstavují pronásledování.
5. Žalovaný neshledal, že by žalobce měl při návratu do země původu odůvodněný strach z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Kromě zadržení v roce 2006 neměl problémy se státními orgány země původu, nebyl trestně stíhán, nebyl vystaven pronásledování ani neměl potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině nebo politickému přesvědčení. Po zadržení v roce 2006 byl

po 14 dnech bez obvinění propuštěn, do svého odjezdu neměl žádné potíže a dvakrát se vrátil na návštěvu. V době demonstrací v roce 2020 se v zemi původu nenacházel, nevykonával žádnou veřejnou či politickou činnost a nic nepsal na sociální síť. Státní orgány země původu proto nemají důvod se o žalobce zajímat; tamní režim se zajímá o aktivní odpůrce Lukašenkova režimu a ti čelí hrozbě věznění, mučení a perzekucí. Ohledně kontrol navrátilců na hranicích žalovaný cituje z „*Informace OAMP*“, z níž plyne, že k pohovorům s navrátilci nedochází každodenně a systematicky u všech osob; kontrolují se zejména ti, kdo byli identifikováni jako účastníci protestů. Žalobce se ale protestů v roce 2020 nijak neúčastnil ani nic nepsal na sociální síť. Není tedy důvod, aby se na něj státní orgány zaměřily. Má-li žalobce obavu z kontroly telefonu, může změnit telefon nebo telefonní číslo.

6. K obavám z odvedení do „válečného konfliktu s Ukrajinou“ žalovaný odkázal na Informaci Finské migrační služby, z níž plyne, že orgány země původu provádí kontrolu údajů odvedenců a nevyskytly se případy, kdy by předvolaní lidé nebyli propuštěni domů. Žádní běloruští vojáci dosud nebyli na Ukrajinu vysláni a nic nenasvědčuje tomu, že by se tak mělo stát. Žalovaný připouští, že v zemi původu dochází od roku 2020 ke zmenšování prostoru pro občanskou společnost a opozici, neshledal ale, že by se tato situace dotýkala žalobce. Odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), podle níž skutečnost, že v některé zemi existuje autoritářský a nedemokratický režim, který v mnoha případech pošlapává lidská práva, neznamená, že kterýkoliv občan takové země je tomuto negativnímu vlivu vystaven. Závěrem konstatoval, že žalobce o mezinárodní ochranu požádal po více než čtyřech letech po příjezdu do ČR v okamžiku, kdy mu bylo uděleno správní vyhoštění a stanovena lhůta pro vycestování. Jeho žádost tak působí účelově. Azylové řízení není nástrojem legalizace pobytu v ČR. Žalobci proto neudělil azyl podle § 12 písm. a) a b) zákona o azylu.
7. Žalovaný nezjistil ani žádný důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Žalobce je dospělý, zdravý, plně svéprávný a praceschopný.
8. Žalovaný se dále zabýval možností udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný nezjistil, že by žalobci v případě návratu do země původu hrozil trest smrti nebo poprava. Shrnl, že trest smrti lze v zemi původu udělit mimo jiné za terorismus a vlastizradu; v roce 2022 nebyl nikdo k trestu smrti odsouzen, jedna osoba byla popravena a jedna na jeho výkon čekala. V roce 2023 nebyl trest smrti udělen ani vykonán. Žalobci nehrozí ani mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání ve smyslu čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.; dále jen „EÚLP“), tj. dosahující mimořádné intenzity. Musí zde být zvláštní rizikové faktory týkající se konkrétní osoby žadatele, které svědčí o tom, že v jeho případě je nebezpečí nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestu skutečné a bezprostřední. Ač v žalobcově zemi původu je situace v oblasti ochrany lidských práv problematická, nelze z toho dovozovat, že by všichni její obyvatelé byli vystaveni skutečnému nebezpečí nelidského a ponižujícího zacházení nebo trestu. Žalobcem uvedené skutečnosti nespovídají o tom, že by v případě návratu byl tomuto nebezpečí vystaven. Kromě incidentu v roce 2006 žádné potíže neměl, vycestoval legálně a při protestech v roce 2020 se v zemi původu nenacházel, žádnou aktivitu nevyvíjel a nepsal nic na sociální síť. Také kontroly na hranicích se zaměřují na účastníky protestu v roce 2020. Obavy žalobce z odvedení do válečného konfliktu s Ukrajinou žalovaný neshledal opodstatněné. Z výše uvedených informačních zdrojů a zpráv ČTK je žalovanému známo, že v žalobcově zemi původu neprobíhá žádný ozbrojený konflikt,

v jehož důsledku by žalobci hrozila vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

Žaloba

9. Žalobce namítá, že žalovaný se dostatečně nevypořádal s jeho argumentací a nezjistil dostatečně skutkový stav tak, aby mohl postavit najisto, že žalobci v zemi původu nehrozí žádná vážná újma. Žalobce je v zemi původu veden jako odpůrce režimu, protože se zúčastnil protestů v letech 2004 až 2006, při nichž byl zatčen. Z toho důvodu se obává perzekuce. Obává se také nuceného nástupu do armády a zapojení do válečného konfliktu na Ukrajině. S napadením Ukrajiny nesouhlasí a odmítá být nápomocen ruskému režimu v páchání zločinů. Bělorusko od 8. 2. 2023 odstoupilo od prvního opčního protokolu k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech.
10. Žalobce nesouhlasí s tím, že o mezinárodní ochranu požádal účelově. Dokud v ČR pobýval na základě zaměstnanecké karty, o níž měl za to, že bude prodloužena, neměl důvod o mezinárodní ochranu žádat. Také situace v zemi původu nebyla před čtyřmi lety tak závažná. K tomu odkázal na usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. 9. 2023 o vztazích s Běloruskem a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2023, č. j. 34 Az 19/2022-55, podle kterého podání žádosti s časovým odstupem samo o sobě nesvědčí o její účelovosti nebo nedůvodnosti. O mezinárodní ochranu požádal ve chvíli, kdy mu hrozilo vyhoštění do země původu.
11. Žalobce s odkazem na § 12 písm. a) a b) a § 14a zákona o azylu uvedl, že žalovaný nesprávně posoudil skutkový stav, když dospěl k závěru, že žalobce nenaplňuje žádný z důvodů pro přiznání mezinárodní ochrany, a shrnul judikaturu Evropského soudu pro lidská práva ohledně toho, co představuje porušení čl. 3 EÚLP. Z podkladů založených ve spise i informací uváděných žalobcem plyne, že v zemi původu žalobci hrozí trest smrti, mučení nebo jiné nelidské či ponižující zacházení nebo trestání, včetně případů, kdy je taková újma způsobena všeobecným nerozlišujícím násilím panujícím v zemi, do níž má být cizinec navrácen. Žalobce nesouhlasí s vládní politikou včetně podpory Ruska ve válce na Ukrajině. Vzhledem k tamním podmínkám má obavy, že v případě odmítnutí vojenské služby pro zastávání politických názorů (nebo proto, že jsou mu přisuzovány) bude vystaven pronásledování ve smyslu čl. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. 11. 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (dále jen „kvalifikační směrnice“).
12. V případě země původu nelze vystačit s konstatováním, že tresty ukládané za odepření výkonu vojenské služby jsou přiměřené s ohledem na legitimní výkon práva dotyčného státu udržovat ozbrojené síly. S ohledem na povahu vládnoucího režimu a obecně známé informace o nelidském a ponižujícím zacházení s osobami zadrženými a vězněnými z „politických důvodů“, je v případě žalobce na místě zabývat se podmínkami, které panují v běloruských věznicích. Tyto informace jsou nezbytné pro posouzení, zda je u žalobce, jemuž v důsledku odepření nástupu výkonu vojenské služby hrozí i několikaletý trest odnětí svobody, dána existence přiměřené pravděpodobnosti pronásledování. Žalovaný se ale nezabýval situací osob, které po návratu ze zahraničí odmítají nastoupit vojenskou službu. Takové informace je ve vazbě na vpád ruských vojsk na Ukrajinu třeba zohlednit.

13. Žalovaný sám uvádí, že v zemi původu jsou systematicky porušována lidská práva politických aktivistů, s nimiž je zacházeno nehumánním a ponižujícím způsobem. V posledních měsících se politická situace v zemi původu zhoršila. Z toho, že žalobci bylo umožněno zemi původu opustit, nelze dovozovat, že mu nehrozí nelidské zacházení kvůli jeho dřívější aktivitě. Totalitní režimy účelově podporují odchod opozice do ciziny. V zemi původu jsou rozesílány povolávací rozkazy do války s Ukrajinou. Občané vracející se z ciziny jsou na hranicích kontrolováni (včetně mobilních telefonů) a je jim přímo na hranici předáván povolávací rozkaz. S ohledem na věk a zdravotní stav žalobce se lze domnívat, že i on by byl povolán. Vláda země původu v posledních měsících pokračuje ve snaze perzekvovat občany, kteří se v minulosti účastnili protirežimních protestů a kterým bylo umožněno zemi opustit. K tomu odkázal na články týkající se zrušení vydávání dokladů na zastupitelských úřadech země původu. Žalobce je veden jako odpůrce režimu, a proto mu hrozí pronásledování (zatýkání) za zastávání politických názorů a s tím spojené nelidské a ponižující zacházení. Cílem zásahů proti opozici jsou i řadoví demonstranti, nejen čelní představitelé opozice. Žalovaný objektivně nezhodnotil aktuální situaci v zemi původu ve vztahu k žalobci a jeho konkrétní situaci. Otázku, zda se žalobce může stát obětí represí, posoudil žalovaný zcela nedostatečně. Závěr, že u žalobce nejsou dány žádné rizikové faktory, neobstojí.
14. Žalobci hrozí nedobrovolná účast na vojenském konfliktu na Ukrajině. Vzhledem k tomu, že země odstoupila od prvního opčního protokolu k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech, hrozí žalobci porušení práva na spravedlivý proces. Je nezbytné zohlednit informace o systémových perzekucích účastníků dřívějších politických protestů vracejících se ze zahraničí a nemožnost domoct se přezkumu zásahu do jejich základních práv u mezinárodních orgánů. Nelze opomenout, že žalobce již několik let pobývá v ČR, která je součástí demokratického západu, který režim země původu považuje za nepřátelský. Žalobci proto hrozí označení za odpůrce režimu a jeho příjezd by jistě nezůstal nepovšimnut.

Vyjádření k žalobě

15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že na všechny žalobní námitky lze nalézt podrobnou odpověď v napadeném rozhodnutí. S obecnou obavou z návratu po dlouhodobém pobytu v zahraničí, by se žalovaný vypořádal, pokud by mu ji žalobce sdělil. Tuto obavu vyvrací *Informace MZV ČR, č.j. 109484-6/2022-LPTP – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti* ze dne 11. 4. 2022. Pokud žalobce požádal o mezinárodní ochranu až poté, co čelil důsledkům správního vyhoštění, a nikoliv bezprostředně poté, co k tomu měl příležitost, je to pro žalovaného signál, že žalobce situaci v zemi původu do té doby nepociťoval tak palčivě. Zřejmě tedy jen hledá způsob, jak legalizovat svůj pobyt v ČR. Navrhuje proto žalobu zamítnout.

Replika

16. Žalobce setrval na své žalobní argumentaci. Zdůraznil, že se žalovaný nevypořádal se všemi jeho námitkami, zejména ohledně specifické situace osob, které po návratu ze zahraničí odmítají nastoupit vojenskou službu. Víc než rok a půl starý dokument *Informace MZV ČR, č.j. 109484-6/2022-LPTP – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti* ze dne 11. 4. 2022, na nějž žalovaný odkázal, žalobce považuje za irelevantní pro jeho zjevnou neaktuálnost. Zprávy, které byly podkladem napadeného rozhodnutí nereflektují recentní vývoj v zemi původu v souvislosti s válečným konfliktem na Ukrajině a reálnou

možností, že se Bělorusko do válečného konfliktu zapojí. Na zhoršení situace v zemi původu žalobce poukázal v žalobě, ale žalovaný to ponechal bez reakce.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

17. Žalobce podal dne 25. 7. 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany, k níž dne 28. 7. 2023 poskytl údaje. Mimo jiné uvedl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany ani skupiny. Byl proti Lukašenkovi a zúčastnil se protivládních protestů. Je rozvedený a má dceru běloruské státní příslušnosti, která žije v Minsku s matkou. V zemi původu naposledy pobýval ve městě Karelích s rodiči a bratrem. Ze země původu vycestoval dne 19. 5. 2019, protože dostal pracovní povolení v ČR. Od té doby se do země původu vrátil dvakrát na dva týdny: v červenci a v prosinci 2019; od návratu v lednu 2020 již ČR neopustil. Platnost jeho cestovního dokladu skončila dne 19. 2. 2023. Když si chtěl na velvyslanectví v Praze vyřídit nový doklad, bylo mu řečeno, že nový doklad si musí vyřídit v zemi původu. Platnost jeho zaměstnanecké karty skončila v roce 2021. Z návratu do země původu má strach, protože je na policejních seznamech jako člověk, který se zúčastnil protestních akcí. Jednou ho zadrželi a dva týdny strávil na policii, kde ho bili. Dále se nechce vrátit kvůli válce mezi Ruskem a Ukrajinou. Příbuzní mu po telefonu řekli, že už mu dvakrát donesli předvolání na vojenskou správu.
18. Téhož dne byl se žalobcem proveden pohovor. V něm uvedl, že po skončení platnosti zaměstnanecké karty v roce 2021 v ČR pobýval nelegálně. S vycestováním ze země původu ani vyřízením dokladů žádné potíže neměl. Žádné problémy neměl ani při dvou návštěvách v roce 2019. V ČR žádné příbuzné nemá; v zemi původu má rodiče, bratra a sestru, s nimiž je v kontaktu a jimž se daří dobře. V letech 2004 až 2006 se zúčastnil sedmi nebo osmi protestů proti Lukašenkovi. Na posledním protestu v roce 2006, který se konal u příležitosti prezidentských voleb, byl zadržen policií. Od té doby se protestů neúčastnil, protože se bál. Po 14 dnech byl propuštěn a nebyl z ničeho obviněn. Do svého vycestování v roce 2019 žádné problémy neměl a na protesty nechodil. Že je na policejních seznamech se domnívá proto, že policie registruje všechna zadržení. Základní vojenskou službu absolvoval v letech 2007 až 2009. Předvolání mu donesl zvláštní kurýr v únoru a znovu v dubnu 2023, ale jeho rodiče ho nepřevzali. V případě návratu má strach z policie. Ve zprávách četl, že Bělorusům vracejícím se ze zahraničí kontrolují zavazadla a telefony a pokud z telefonu zjistí, že se dívali na zakázané stránky nebo něco komentovali, jdou hned do vězení. Žalobce na sociální sítě nic nepíše, ale čte zakázané stránky jako Nexta, „Charta 98“ a Luxta. O mezinárodní ochranu žádá nyní, protože dostal správní vyhoštění a do 10. 8. 2023 má podle cestovního příkazu vycestovat. Doufal, že mu nový zaměstnavatel vyřídí pracovní povolení, ale to se nestalo. Myslel, že válka mezi Ruskem a Ukrajinou brzy skončí a on se vrátí zpět do země původu. Vrátil by se, pokud by válka skončila, což je v nedohlednu, a došlo by ke změně prezidenta. Kromě zadržení na demonstraci v roce 2006 žádné problémy se státními orgány země původu neměl, nebyl trestně stíhán.
19. Žalobce dále předložil písemné vyjádření. V něm shrnul, že v ČR pobýval od roku 2019 na základě pracovního víza a zaměstnanecké karty, jejíž prodloužení měla zajistit pracovní agentura. Kvůli vydání nového cestovního dokladu by musel vycestovat do země původu, kde se v současné době vydávají povolávací rozkazy. Vzhledem ke svému věku a zdravotnímu stavu se obává, že by se povolávací rozkaz týkal i jeho. S ruskou agresí a postojem Běloruska nesouhlasí a nechce se agrese účastnit. V zemi původu je veden jako odpůrce režimu, protože se v roce 2004 účastnil protestů proti prezidentu Lukašenkovi, při nichž byl represivními složkami několikrát hrubě zbit a poté zatčen. O mezinárodní

ochranu žádá kvůli pronásledování pro politické názory. Návratu se obává kvůli dřívější podpoře opozice a odporu k válce na Ukrajině, kam mu hrozí, že bude odveden. Návrat pro něj kromě nucené účasti na nezákonné agresi znamená nebezpečí zatýkání kvůli politické nepohodlnosti a nebezpečí nelidského a ponižujícího zacházení ze strany státu.

20. Součástí správního spisu jsou dále následující zprávy o situaci v zemi původu:

- *Informace OAMP – Bělorusko: Současná situace účastníků protestů proti výsledkům prezidentských voleb konaných v roce 2020* ze dne 17. 8. 2023;
- *Informace OAMP – Bělorusko: Bezpečnost a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv* ze dne 4. 7. 2023;
- *Informace Finské imigrační služby – Bělorusko: Odpor proti válce na Ukrajině, běloruští vojáci na Ukrajině, Angažmá Běloruska ve válce na Ukrajině* ze dne 12. 12. 2022.

Posouzení žaloby soudem

21. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 32 odst. 1 zákona o azylu), osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
22. Žalobce namítá, že závěr žalovaného, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany je založen na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a na jeho nesprávném posouzení. Žalovaný podle něj neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů a nedotázal se žalobce na všechny relevantní okolnosti. V argumentaci žalobce se prolíná obava z nedobrovolné účasti ve válce na Ukrajině a obava z pronásledování nebo vážné újmy pro jeho dřívější účast na protestech či případné odmítnutí výkonu vojenské služby. Má za to, že žalovaný objektivně nezhodnotil aktuální informace o situaci v zemi původu ve vztahu k jeho konkrétní situaci. Jeho závěr, že u žalobce nejsou dány žádné individuální rizikové faktory svědčící o ohrožení vážnou újmou, proto neobstojí.
23. Žalobce obecně odkázal na § 12 a § 14a zákona o azylu a čl. 3 EÚLP. Žalobní argumentace spočívá v tvrzení hrozby pronásledování nebo skutečného nebezpečí vážné újmy do budoucna. Naopak závěr žalovaného, že žalobce v zemi původu dosud pronásledování nečelil, který je důvodem neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu, žalobce nezpochybňuje.
24. Podle § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
25. Podle § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
26. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním

občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

27. Podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu.
28. Závěr žalovaného, že žalobci nehrozí v zemi původu pronásledování či vážná újma kvůli jeho dřívější účasti na protestech v roce 2006, se opírá o zjištění, že žalobce dosud v zemi původu (kromě tohoto zadržení) neměl žádné problémy a žádným způsobem se neúčastnil protestů v roce 2020 ani nebyl aktivní na sociálních sítích. Žalovaný konstatoval, že státní orgány země původu se zajímají především o aktivní odpůrce režimu a kontroly na hranicích se zaměřují na ty, kdo byli identifikováni jako účastníci protestů. Podle žalovaného neexistuje žádný důvod, proč by se orgány země původu měly o žalobce zajímat.
29. Na tomto místě je třeba připomenout rozdělení břemena tvrzení a břemena důkazního mezi žadatele (žalobce) a žalovaného v řízení o udělení mezinárodní ochrany. Břemeno tvrzení tíží žalobce, který má uvést důvody pro přiznání mezinárodní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 Azs 103/2007-63). Břemeno důkazní je pak rozloženo mezi žalobce a žalovaného. Není povinností žadatele o azyl, aby pronásledování své osoby prokazoval jinými důkazními prostředky než vlastní věrohodnou výpovědí. Je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědi žadatele o azyl vyvracejí či zpochybňují (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 Azs 50/2003-89, či ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004-57). V rozsudku ze dne 27. 3. 2008, č. j. 4 Azs 103/2007-63, NSS uvedl: *„Zásada tzv. materiální pravdy má v řízení o udělení azylu svá specifika spočívající v pravidelné nedostatečnosti důkazů prokazujících věrohodnost žadatelových tvrzení. Je však na správním orgánu, aby prokázal či vyvrátil pravdivost žadatelových tvrzení, a to buď zcela nevyvratitelně zjištěním přesných okolností vázících se na stěžovatelova tvrzení, anebo alespoň s takovou mírou pravděpodobnosti, která nevyvolává zásadní pochybnosti o správnosti úsudku správního orgánu.“* Je to tedy žalovaný, kdo nese odpovědnost za náležité zjištění reálií o zemi původu (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 7. 2005, č. j. 5 Azs 116/2005-58). Za tímto účelem je žalovaný povinen si zajistit zprávy o zemi původu, které musí být důvěryhodné, vyvážené, ověřené z různých zdrojů, transparentní a aktuální. Zároveň se musí týkat otázek, které jsou v té které věci důležité pro posouzení případu (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS).
30. Soud žalobci dává za pravdu, že těmto nárokům žalovaný v projednávané věci nedostál. Informace o zemi původu, které jsou součástí správního spisu a o něž se opírá napadené rozhodnutí, jsou totiž s tvrzeními žalobce mimoběžná.
31. Žalobce uváděl, že se obává pronásledování s ohledem na to, že byl v minulosti (v roce 2006) zadržen v souvislosti s účastí na protirežimním protestu. Z toho důvodu má za to, že jeho jméno figuruje na policejním seznamu. Žalovaný nezpochybnil tvrzení žalobce, že byl v souvislosti s účastí na protestu v roce 2006 na 14 dnů zadržen, ale uvedl, že žalobce nemůže mít odůvodněný strach z pronásledování, protože cílem pronásledování a kontrol navrátilců na hranicích jsou pouze aktivní odpůrce režimu a účastníci protestů v roce 2020. Tento závěr učinil na základě *Informace OAMP – Bělorusko: Současná situace účastníků protestů proti výsledkům prezidentských voleb konaných v roce 2020* ze dne 17. 8. 2023, která se (jak vyplývá

z jejího názvu) zabývá pouze situací účastníků protestů z roku 2020. Tato informace tak (logicky) neříká naprosto nic o tom, zda jsou perzekuce v zemi původu širší a zda jejich cílem nejsou také další osoby, například ti, kdo byli v minulosti zadrženi v souvislosti s účastí na jiných protestech. Skutečnost, že režim žalobcovy země původu pronásleduje osoby, které se účastnily protestů v roce 2020, nevylučuje pronásledování dalších osob. Na základě této informace proto nelze dospět k závěru, že žalobcovy obavy jsou nedůvodné. Žalovaný na jednu stranu připouští změnu situace v zemi původu žalobce v souvislosti s prezidentskými volbami v roce 2020, na stranu druhou se však nezabýval otázkou, zda tato změna nepředstavuje v případě žalobce v kontextu jeho dřívější činnosti v zemi původu *události, k nimž došlo po odjezdu žadatele ze země původu* (srov. čl. 5 odst. 1 kvalifikační směrnice).

32. Závěr žalovaného, že žalobci v zemi původu nehrozí pronásledování [§ 12 písm. b) zákona o azylu] nebo vážná újma (§ 14a zákona o azylu) z důvodu jeho účasti na protestech v roce 2006, se tak opírá o skutkový závěr (tj. že těmto hrozbám čelí *pouze* aktivní odpůrci režimu a účastníci protestů v roce 2020), který nemá žádnou oporu v informacích o zemi původu, jež si žalovaný opatřil. Soud proto konstatuje, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise a vyžaduje podstatné doplnění. Tato vada je v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.
33. Soud dále uvádí, že *Informace OAMP – Bělorusko: Současná situace účastníků protestů proti výsledkům prezidentských voleb konaných v roce 2020* ze dne 17. 8. 2023 uvádí, že úřady země původu se nyní skutečně zaměřují i na obyčejné účastníky protestů, a na str. 6 dále uvádí: „*Během první poloviny roku 2023 se objevily případy tzv. pohovorů s navracejícími se osobami. Podle oslovených organizací nedochází každodenně k incidentům u všech osob, ale stává se často, že na hranicích probíhají pohovory a hledání osob, které byly již dříve identifikovány jako účastníci protestů. Pohovory s bezpečnostními složkami se týkaly aktivit navrátilců během povolebních protestů a cílily zejména na osoby již identifikované úřady v předcházejícím období. Podle zdroje podobné incidenty probíhají zřejmě u osob již v tzv. úředních seznamech, resp. osob bezpečnostním složkám známým [...]*“. Vzhledem k těmto informacím, byť se týkají účastníků protestů z roku 2020, a k tomu, že žalobce byl v minulosti pro účast na protestu zadržen, a jeho jméno tak je státním orgánům známo, se žalobcovy obavy *a priori* nejeví jako zcela neodůvodněné. Soud se žalobcem rovněž souhlasí, že skutečnost, že žalobce od zadržení v roce 2006 neměl v zemi původu žádné problémy, bez dalšího neznámá, že tomu tak bude i nyní. Situace v zemi původu se totiž od ledna 2020, kdy ji žalobce naposledy navštívil, podstatně změnila, což v odůvodnění napadeného rozhodnutí připouští i žalovaný. Ten má pravdu, že skutečnost, že v zemi původu vládne autoritářský a nedemokratický režim, není ani po prezidentských volbách v roce 2020 a napadení Ukrajiny Ruskem důvodem pro automatické udělení mezinárodní ochrany občanům země původu (srov. usnesení NSS ze dne 12. 12. 2023, č. j. 10 Azs 238/2023-30). Po těchto událostech je však třeba tím spíše trvat na řádném posouzení „azylového příběhu“ žalobce v kontextu relevantních a aktuálních informací o situaci v zemi původu.
34. Žalobce dále v žalobě, stejně jako v předcházejícím řízení, vyjadřuje obavy z toho, že bude vyslán do války na Ukrajině. Tvrdí, že občanům vracejícím se ze zahraničí, kteří „*jsou vedeni v jakýchkoliv policejních spisech*“ jsou povolávací rozkazy předávány přímo na hranicích. Vzhledem ke svému věku a zdravotnímu stavu má za to, že by byl povolán. Soud se žalovaným nicméně souhlasí, že obavy žalobce z nedobrovolné účasti ve válce na Ukrajině

jsou v tuto chvíli neopodstatněné, neboť armáda země původu se do války na Ukrajině aktivně nezapojila.

35. Nad rámec toho žalobce v žalobě dodal, že nesouhlasí s podporou Ruska ve válce na Ukrajině, a proto se obává, že bude pronásledován pro zastávání politických názorů, odmítne-li vojenskou službu. V návaznosti na to (patrně inspirován závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2023, č. j. 34 Az 19/2022-55) žalovanému vytýká, že se nezabýval tím, zda je u žalobce, jemuž v důsledku odepření nástupu k výkonu vojenské služby hrozí i několikaletý trest odnětí svobody, dána existence přiměřené pravděpodobnosti pronásledování, respektive tím, jaká je situace osob, které po návratu ze zahraničí odmítají nastoupit do výkonu vojenské služby, zejména s ohledem na vpád ruských vojsk na Ukrajinu. Tato tvrzení nicméně žalobce poprvé uplatnil až v žalobě, a proto nelze žalovanému vyčítat, že se jimi nezabýval.
36. Na druhou stranu podle čl. 40 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), pokud osoba, která v členském státě požádala o mezinárodní ochranu, v témže členském státě předloží další údaje nebo učiní následnou žádost, členský stát posoudí tyto další údaje nebo prvky následné žádosti v rámci posuzování předchozí žádosti nebo v rámci přezkumu rozhodnutí, proti kterému byl podán opravný prostředek, pokud v tomto rámci mohou příslušné orgány vzít v úvahu a posoudit všechny prvky, na nichž se zakládají další údaje nebo následná žádost.
37. Podle čl. 46 odst. 1 písm. a) procedurální směrnice členské státy zajistí, aby měl žadatel o mezinárodní ochranu právo na účinný opravný prostředek před soudem proti rozhodnutí o jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Za tím účelem podle čl. 46 odst. 3 této směrnice členské státy zajistí, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a *ex nunc* posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně.
38. Podle rozsudku Soudního dvora EU ze dne 4. 10. 2018, ve věci *Abmedbekova*, C-652/16, je čl. 40 odst. 1 ve spojení s čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice třeba vykládat v tom smyslu, že soud rozhodující o opravném prostředku proti rozhodnutí, kterým bylo odepřeno poskytnutí mezinárodní ochrany, je v zásadě povinen posoudit jakožto „další údaje“ poté, co si u rozhodujícího orgánu vyžádal jejich posouzení, důvody poskytnutí mezinárodní ochrany nebo skutkové okolnosti, které se sice týkají událostí nebo hrozeb, jež údajně nastaly před přijetím uvedeného zamítavého rozhodnutí, ba dokonce před podáním žádosti o mezinárodní ochranu, avšak uplatněny byly poprvé v řízení o opravném prostředku. Soud však takovéto posouzení provádět nemusí, jestliže konstatuje, že tyto důvody nebo skutečnosti byly uplatněny v pozdní fázi řízení o opravném prostředku nebo nebyly dostatečně konkrétní, aby mohly být náležitě posouzeny, nebo jedná-li se o skutkové okolnosti, jestliže konstatuje, že tyto okolnosti nejsou významné nebo nejsou dostatečně odlišné od okolností, k nimž již rozhodující orgán mohl přihlídnout.
39. Jelikož § 32 odst. 9 zákona o azylu závěry Soudního dvora EU uvedené v předcházejícím bodu tohoto rozsudku dostatečně nereflektuje, může se žalobce dovolávat přímé aplikace čl. 40 odst. 1 ve spojení s čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice.
40. Zároveň vzhledem k tomu, že tento nový důvod pro přiznání mezinárodní ochrany žalobce uplatnil v žalobě, má soud za to, že nebyl uplatněn *v pozdní fázi řízení*, a proto se jím

v souladu s citovaným rozsudkem Soudního dvora EU zabýval (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 29. 7. 2022, č. j. 48 Az 18/2021-41, nebo ze dne 20. 10. 2023, č. j. 48 Az 7/2023-44).

41. Žalobce uvedl, že mu bylo v roce 2023 dvakrát doručováno předvolání na vojenskou zprávu, ale nikdo z jeho rodiny je nepřevzal. Z *Informace Finské imigrační služby – Bělorusko: Odpor proti válce na Ukrajině, běloruští vojáci na Ukrajině, Angažmá Běloruska ve válce na Ukrajině* ze dne 12. 12. 2022, na níž žalovaný odkázal, plyne, že od října 2022 byli záložníci v zemi původu předvoláváni k vojenským komisím za účelem kontroly údajů a výcviku záložníků. Kontrola údajů měla být podle této informace dokončena do konce roku 2022. Byl-li tedy žalobce předvoláván v únoru a dubnu 2023, nemělo by se již v souladu s těmito informacemi jednat jen o kontrolu údajů. Na základě těchto informací tedy nelze vyloučit, že žalobce byl povolán za účelem výkonu vojenské služby, respektive výcviku záložníků.
42. Pokud za této situace žalobce uvádí, že vojenskou službu pro nesouhlas s válkou na Ukrajině odmítá, je namístě se zabývat tím, zda žalobci v této souvislosti hrozí nějaký postih a zda tento postih nemůže představovat pronásledování či vážnou újmu. Správní spis nicméně neobsahuje žádné informace o zemi původu, na základě nichž by bylo možné posoudit, jaké tresty jsou nyní v zemi původu ukládány osobám, které v souvislosti s ruskou agresí na Ukrajinu odmítají vojenskou službu nebo se jí vyhýbají, a jak je s těmito osobami zacházeno. Rovněž z tohoto důvodu má soud za to, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje podstatné doplnění [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].
43. Rovněž tvrzení, že má obavy z návratu do země původu, protože kvůli svému dlouhému pobytu na území ČR by mohl být vnímán jako odpůrce režimu, žalobce zmínil poprvé až v žalobě. Žalovaný v reakci na toto tvrzení ve vyjádření k žalobě odkázal na dokument *Informace MZV ČR, č.j. 109484-6/2022-LPTP – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti* ze dne 11. 4. 2022, který má žalobcovy obavy vyvracet. Vzhledem k tomu, že žalovaný jakkoliv blíže nespecifikoval skutečnosti, které z tohoto dokumentu mají plynout a které podle něj žalobcovy obavy vyvrací, a soud nemá tento dokument k dispozici, protože není ani součástí správního spisu, ani jej žalovaný k vyjádření nepřiložil, nemohl soud posoudit, zda je tento závěr žalovaného správný. Rovněž s tímto tvrzením se proto žalovaný bude muset vypořádat v dalším řízení. Nadto dva roky stará informace se skutečně nejvíce jako vyhovující podklad, zejména pokud jde o jeho aktuálnost.
44. Závěrem soud dodává, že se samostatně nezabýval tvrzením žalobce, že mu v zemi původu hrozí trest smrti a vážné ohrožení života nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Tyto námitky jsou totiž pouze parafrází § 14 odst. 2 písm. a) a c) zákona o azylu, respektive čl. 15 písm. a) a c) kvalifikační směrnice, a žalobce je nepodpořil žádnými skutkovými tvrzeními, která by se vztahovala k jeho osobě. Z toho důvodu nepředstavují samostatné žalobní body (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Ze stejného důvodu se soud nezabýval ani obecným tvrzením žalobce, že mu v zemi původu hrozí porušení práva na spravedlivý proces.
45. Jen pro úplnost považuje soud za vhodné doplnit, že skutečnost, zda žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany tzv. „účelově“, či nikoliv, nepovažuje pro projednávanou věc za rozhodnou. NSS v rozsudku ze dne 18. 6. 2019, č. j. 8 Azs 27/2019-52, uvedl, že „[č]as podání žádosti by tedy stěžovateli neměl být sám o sobě k tíži a správní orgán žádost nemůže a priori posuzovat jako účelovou ‚k legalizaci pobytu‘. Zvláště k ní nesmí přistupovat jinak než k

žádostem, které nepovažuje za „účelové“. Vždyť žádosti o azyl mají kromě funkce ochranné obecně za účel umožnit cizinci legální pobyt na území; mezinárodní ochranu lze z azylově relevantních důvodů poskytnout i žadateli, který žádost podal zcela zjevně „účelově“. Nadto případná „účelovost“ žádosti žalobce nepředstavovala nosný rozhodovací důvod napadeného rozhodnutí.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

46. Soud ze shora uvedených důvodů shledal, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil, neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise a vyžaduje podstatné doplnění [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
47. Soud pro nadbytečnost neprovedl dokazování žalobcem uváděnými články a zdroji, neboť jejich provedení by nemohlo ničeho na výše uvedených závěrech soudu změnit.
48. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení náleží. Ta zahrnuje náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Zástupce žalobce provedl v řízení tři účelné úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsí žaloby a sepsí repliky – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů]. K odměně za právní služby v souhrnné výši 9 300 Kč byla přičtena paušální částka jako náhrada hotových výdajů ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Protože společnost Solers legal s.r.o., IČO: 17194610, jejímž prostřednictvím vykonává zástupce žalobce advokacii, je plátcem daně z přidané hodnoty, byla jeho odměna navýšena o 2 142 Kč odpovídající sazbě této daně ve výši 21 %. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 342 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. srpna 2024

JUDr. David Kryška v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.